

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบ๕๔๔/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ ผบ๕๑๘๓๖/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแขวงพิษณุโลก

วันที่ ๑๙ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง,

ระหว่าง { บริษัท บริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด, โจทก์
นายบุรพา มานะ ที่ ๑,
นายวินัส มารอด ที่ ๒, จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ (รถยนต์) คำประกัน สิทธิเรียกร้อง

พิเคราะห์คำฟ้องและพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาโดยตลอดแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์
กับธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) ตกลงผ่อนชำระค่าเช่าซื้อเป็นงวดรายเดือน
๗๒ งวด โดยมีจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาคำประกัน จำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อ
ตั้งแต่งวดที่ ๑ ประจำวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นมา โดยจำเลยที่ ๑ ไม่เคยชำระเงิน
ค่าเช่าซื้อเลยตั้งแต่งวดแรก ธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) จึงบอกกล่าว

/ให้ชำระ

ให้ชำระหนี้และบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อ ต่อมาธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) ได้รับรถยนต์คันดังกล่าวคืน แล้วนำออกขายทอดตลาดได้เงินไม่พอชำระหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อ ก่อนที่จะนำรถคันเช่าซื้อออกประมูลขายทอดตลาด ได้มีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งสองใช้สิทธิซื้อคืนแล้ว โดยประมูลขายได้ราคาเป็นเงิน ๑๑๘,๐๐๐ บาท จากนั้นธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) โอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวแก่โจทก์ โจทก์แจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องและทวงถามให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้แล้ว แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย จำเลยทั้งสองจึงต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ แต่ที่โจทก์ขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันรับผิดชอบในค่าขาดราคารถ เป็นเงิน ๒๐๙,๙๒๘ บาทนั้น เห็นว่า ราคาค่าเช่าซื้อที่ขาดตามที่โจทก์เรียกมาเป็นราคารวมกับค่าเช่าที่โจทก์คิดไว้ล่วงหน้าตามระยะเวลาค้างงวดเช่าซื้อ มิได้มีแต่ราคาตัวรถเพียงอย่างเดียว โจทก์จึงเอาค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระมาเป็นเกณฑ์เรียกราคาส่งคืนที่ขาดไม่ได้ ทั้งรถที่เช่าซื้อเป็นรถใช้แล้ว และเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่รถยนต์ต้องเสื่อมสภาพเสื่อมราคาไปตามอายุการใช้งาน เมื่อคำนึงถึงทางได้เสียและความสุจริตของคู่ความทั้งสองฝ่าย ประกอบกับเงินที่ได้จากการขายทอดตลาด จึงเห็นสมควรกำหนด

/ค่าขาด

ค่าขาดราคารถเป็นเงิน ๑๓๗,๐๐๐ บาท ส่วนที่โจทก์ขอค่าเสียหายอันเป็นค่าขาดประโยชน์ นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดจนถึงวันที่ได้รถคืนในอัตราวันละไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ บาท เป็นเวลา ๑๒๔ วัน รวมเป็นเงิน ๓๗,๒๐๐ บาทนั้น เห็นว่า มีแต่เพียงคำเบิกความของพยานโจทก์ ที่กล่าวอ้างลอย ๆ เท่านั้น ไม่แน่ว่าหากนำออกให้เขาจริงจะได้ราคาดังที่โจทก์อ้างหรือไม่ แต่เชื่อว่าการไม่ได้ใช้รถยนต์เกิดความเสียหายขึ้นจริง จึงเห็นสมควรกำหนด ค่าขาดประโยชน์เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับค่าติดตามทวงถาม เป็นเงิน ๗,๐๐๐ บาทนั้น เห็นว่า แม้เป็นค่าใช้จ่ายธรรมดาในการประกอบธุรกิจของโจทก์ แต่เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ แห่งคดีแล้ว เห็นสมควรกำหนดให้ ๓,๐๐๐ บาท ส่วนที่โจทก์ขอเรียกดอกเบี้ยอัตรา ร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปนั้น เห็นว่า เป็นการกำหนดค่าเสียหายไว้ ล่วงหน้าอันมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับซึ่งสูงเกินส่วน เห็นสมควรกำหนดให้อัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี สำหรับจำเลยที่ ๒ เห็นว่า ต้องรับผิดชอบอย่างผู้ค้าประกัน มิใช่อุปการะลูกหนี้ร่วม และโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดของจำเลยที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๒ ทราบเมื่อล่วงพ้น กำหนด ๖๐ วัน นับแต่จำเลยที่ ๑ ลูกหนี้ชั้นต้นผิดนัด ผู้ค้าประกันจึงยอมหลุดพ้น

/จากความรับ

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๕) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระ ให้จำเลยที่ ๒ ชำระแทนเพียงจำนวน ๔,๘๐๐ บาท กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์

systems: Court of Justice

๐ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

๕

โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ

คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นางสาวพรพรรณ อีสอาด

พิมพ์ชนก พิมพ์/ทาน